

Radomír Dolanský

Radomír Dolanský – Rýpavý humorista, pesimistický optimista, autor knih Z valašských putýk a Metúdovy vojenské lapályje – Z valašských putýk 2.

Chtěli jsme na Západ. To se povedlo. Tehdejší západní svobodu a demokracii socialistický tábor infikoval a dnes se potácíme v něčem, co má něco málo ze Západu, něco víc ze socialismu a stále více z diktatury orwellovského typu.

Po roce 89 jsme byli nadšení, jak úžasně nás Západ vítá, objímá s ochotou všemožně pomoci. Dnes, po letech, je jasné, že šlo převážně o kšeft a strategické politicko-vojenské pozice. Navezení do východního bloku miliardy tun západní nadvýroby – převraty v soc. dem. bloku pomohly Západu oddálit agónii nekryté měny a zadluženosti. Následující kolaps se už bude týkat i nás.

V roce 1989 jsme udělali stejně hloupou chybu jako komunisté v roce 1948, když jsme prohlásili, že vše, co vymyslel předchozí režim, je špatné a musíme to zničit. Náš nový americký přítel s otevřenou rukou přijímal komunisty z vysokých postů i estébáky podobně jako po 2. světové válce nacisty, zločince, nezločince, protože právě tito lidé měli informace a sázky, nejzákladnější platidlo kapitalismu. A v České republice se už 30 let straší pořád dokola komunisty, aby si dav nevšiml, že zde vyrostla mnohem horší mafie.

V kroužku dobrých známých občané polohlasně nadávali před rokem 1989, jak komunisté kraju, bedníci jezdí v pracovní době stavět jejich vily, chaty, nakupovali v Tuzovku v Esu... Po roce 1989 jsme teprve zjistili, co to znamená krást. Mezi kecy o svobodě, demokracii a spravedlnosti mizely fabriky, miliardy z bank beztrestně, nebo takřka beztrestně. To samozřejmě trvá dodnes, byť možná v omezenějším rozsahu. Načerno se vesele staví továrny, vily milionářů a politiků a vše se dodatečně povoluje. Manželé senioři však musí bez pardonů zlikvidovat načerno postavený zahradní domek. Tak jsme se konečně dočkali vytoužené spravedlnosti.

Justice žádá vysoké platy, aby byla neovlivnitelná, ale jak vidíme, taktéž téměř neodvolatelná. A tak existuje právo, které se rozsudek od rozsudku mění o 180°, soudní znalci vytvářejí zcela protichůdné posudky a nikomu to nepřipadá nenormální. Ať už justice vysvětluje, jak chce kauzu podnikatele Janečka, který jiný vězeň si v klídku běhá (nebo jezdí na kole) po svobodě? Který jiný vězeň by přes takovou masivní mediální kampaň zůstal, byť jen týden, na svobodě? A co exekuce ČSSD? Strana, která se tak stará o dlužníky. Který dlužník s desítkami milionů dluhů má taková privilegia jako ČSSD? Není to u obyčejných dlužníků tak, že jej napřed

sedřou z kůže a teprve, když nemá nic, tak se může bránit? Takto nám funguje právo a spravedlnost 30 let po převratu.

Určitě jsme si nemysleli, že 30 let po pádu socialistického systému zde vyroste za peníze pracujících elitní minorita, která je hýčkána právě proto, že v drtivé většině nepracuje. To by komunisty ani ve snu nenapadlo! Vše je perfektně pojištěné, aby nikdo nezískal důkazy. Ačkoliv statistiky existují na všechno, na úřadech práce je zakázáno uvádět etnikum. Takže sice můžete tvrdit, že většina nepracuje, ale pohybuje se na tenkém ledě, protože, i když je důkazní břemeno na státu, není jak dokázat, sic evidentní, pravdu. Stát se svými pohůnky z médií prohlásil útržky poštovních poukázek s cílní pomocí ve výši přes 30.000 Kč za hoax kolující po internetu, takže kdo to teď dále tvrdí, lže. Na zaměstnance pošty se odvolat nemůžete, protože jsou vázáni mlčenlivostí. A kdo na věci upozorňuje, nosí cejch nácka, rasisty a dalších nesmyslů žvanilů z politiky, médií a neziskovek, kterých se na etnickém uměle vyvolaném problému velmi dobře živí hned několik desítek.

Že má západní „demokracie“ pro nás jiná pravidla, jsme zjistili záhy po vstupu do EU a Schengenského prostoru. Například celých 30 let trvající několikanásobné rozdíly v dotačním systému zemědělství. Nazývali nás kolegy, plácali po ramenou stejně jako naivku s krátkými nohavicemi, kteří jim dávali východní zbrojní trhy (kdo by mu pak neuplácal bustu v Kongresu USA), ale nesměli jsme na Západě pracovat.

Třicet let demokracie a svobody nám zdevastovalo soběstačnost v potravinové výrobě. Výrobní prostředky u nás vlastnil dříve stát, dnes téměř vše vlastní cizinci a veškeré zisky a dividendy odcházejí do zahraničí. S tím, co posíláme do EU, mnohem více ztrácíme, než dostáváme na něčem tak typicky socialistickém dotacích. Po třiceti letech se pokrytecky chlubíme německou firmou Škoda, píšeme se světoznámým japonským pivem z Plzně nebo japonsky hovoříme z Moravy. Hynek Čermák se dme patriotismem nad kanadsko-americkým pivem. Možná více než 70% bývalého českého průmyslu patří dnes Němcům a dalším „spojencům“, včetně strategické výroby. Hlupáci prodali i to nejcennější – pitnou vodu a zničený řad si nechali. Dnes ji horko těžko za nemalé miliony města kupují zpět. Dokonce jsme prodali i státní zlatý poklad, který přežil od císaře pána, za pár bezcenných papírů nekrytých zlatem. Zbavili jsme se všeho, co přežilo i komunisty. To znamená, že jsme horší a hloupější než oni.

I těm nejhorším fanatikům neziskovek, které živí jednotlivé státy, říkají mainstreamová média aktivisté. O lidech, kteří žádají, aby se používal rozum a základní evropské hodnoty, se mluví jako o extremistech, rasistech, xenofobech, kteří mají nesmyslné požadavky. Spousta médií a politických neziskovek na obou stranách barikády je financována penězi ze zahraničí. Než vznikla lež nazývaná politická korektnost, říkalo se takovým lidem kolaboranti a to plným právem. Dnes jsou politickými předáky oslavováni. Tedy pokud nestraní Rusku, není-liž pravda?

Psychicky nemocná dospívající dívka se stala loutkou fanatiků zelené lobby. V OSN do očí říká politikům, že jsou hloupí, oni kývou hlavami a nadšeně tleskají (někdy může mít i Greta pravdu). Ve Švédsku nikdo neřeší její záškoláctví a ve vedlejším Norsku kradou děti rodičům za pohlavek. Ulicemi prochází zmanipulované davy řvoucí proti fosilním palivům, proti jádru. Ale drtivá většina používá auta, používá elektřinu a na talíři má jídlo, které by neměli, kdyby byla půda zastavěna solárními panely a elektrická energie na příděl, protože by nebylo dost pro všechny. Tyto zelené manipulace opět vytvářejí nové penězovody a další miliardy mizí z rozpočtů zemí i EU.

Kdo by si pomyslel, že třicet let po snaze o svobodu a demokracii budou mainstreamová média psát a vysílat úplně stejně jako Rudé právo a Československá televize v 70. a 80. letech. Tehdy se dennodenně obíhaly nenávistné zprávy proti Spojeným státům a jejich evropským nohsledům. Dnes, takřka stejnými slovy, média dennodenně vedou nenávistnou kampaň proti Rusku. Stačí porovnat veřejně přístupné dokumenty. Odpustili jsme Německu porubu, vraždění, odsun z pohraničí, plán na likvidaci Slovanů. Dnes jsme takřka jejich spolkovou zemí (vyjma životní úrovně a rovnosti postavení) a za minulosti jsme udělali tak tlustou čáru, že naši politici jezdí na setkání těch, jejichž předci vyhnali Čechy ze Sudet a tak strašlivě se stydí, že jsme jim to v roce 1945 vrátili i úroky. Ale za mnohem menší utrpení od Sovětského svazu vedeme nenávistnou kampaň proti Rusku a o 21. srpnu 1968 se v médiích píše už celoročně. Nemůžeme pro okupaci Rusko, ale jsme jako členové NATO přinejmenším spoluvinníky napadání svrchovaných států ostatními členy NATO, jako jsou Spojené státy, Velká Británie, Francie, dnes třeba Turecko. Takže co na jedněch kritizujeme, u druhých nanejdvýš s výtkou (a to až po schválení EU) mlčky přecházíme. A to se přepisuje urputněji než v 50. letech minulého století. Samozřejmě všichni odporováno našimi novými přáteli, na které socialistický tisk ještě před třiceti lety plival. Podlézali jsme Moskvě, teď to samé děláme ve Washingtonu a Bruselu.

Jako celek jsme jedním z nejtolerantnějších národů na světě, co se týká sexuálních odchylek (i když toto označení asi způsobí řadě těch, co to mají v hlavě jinak nastavené, ukrutné utrpení). Dnes životy většiny, za vydatné pomoci pomýlených politiků, diriguje stále více se rozšiřující společenství písmen (LGBT) a někdy se dá říci, že taky osoby, které by spíše patřily do psychiatrické léčebny. Přes tři tisíce milionů let (3 000 000 000) zde existuje svět o dvou pohlavích. Pak se sejde v Bundestagu parta politiků, většina zvedne ruce a vznikne třetí pohlaví a tím i třetí záchodky. Vznikla zvrácená gender politika, která je nebezpečnější než celý socialistický tábor dohromady. Vznikla opět jen z křiku neziskovek a pomatených nápadů. Tyto perfektně státem živené neziskovky s úžasnými zisky přikazují (a stát jako osel kývá), aby si ve školkách chlapečci hráli s panenkami, holky s auty, aby panenky byly černé, aby rodiče byli bezpohlavní stvůry číslo 1 a 2. Vymýšlejí se zvrácenosti typu, že Oscary vyhrávají pouze bílí herci (nikoliv ti dobří, bez ohledu na barvu

kůže), tupé návrhy na jeho přejmenování, ze státních znaků se lvům odstraňují pohlavní orgány, takže jsou zde zástupy eunuchů. V muzeích je málo vycpaných samic. V USA soutěží s ženami chlap cyklista, který si prostě myslí, že je žena a vesele vyhrává. Ale Caster Semenovou svět pronásleduje, protože se narodila s vyšší hladinou testosteronu! Co se stane, až se někdo bude cítit jako lev a vrhne se na kolemjdoucí? Bude souzen za napadení nebo litován? Vůči těmto hnusům by měla být plná náměstí protestujících...

Stát nás den ode dne více nutí k tomu, co nemáme a máme číst. Už to chce dokonce vnučováním prostřednictvím Člověka v tísní ve školách. Už ani korunu na Člověka v tísní, který mezinárodně již dávno není apolitickou neziskovkou! Stát rozhoduje, co jsou lži, dnes nazývané fake news, ale přitom stále častěji jsou při lživých zprávách přistižena právě mainstreamová média. Za 20 let jsme se nenaučili uznávat právo na odlišný názor až tak, že by někteří mohli chopit lynčovat v zájmu svého jedině správného demokratického názoru, jak nám předvádí náměstí. A to už vůbec nemluvě o presumpci nevin. Svoboda je tím, že si budeme číst, co chceme, ať je to lež, ideologická kampaň, cokoli. A tato svoboda v České republice i v Evropě a západním světě končí. Zde jsme úspěšně na cestě k orwellovské diktatuře.

Stát, kde se politici před třiceti lety dušovali, že zastupování lidu bude čiré jako křišťál, vymyslel již 10 let po převratu tzv. náhubkový zákon. Poskytování informací je stále více omezeno. Úředník se stal přinejmenším stejným pánem nad našimi osudy jako za socialismu, nikoliv služebníkem a rádcem. A takto by se dalo pokračovat dlouho a dlouho...

Nežijeme v demokracii, pokud si lžeme do očí a říkáme tomu politická korektnost. Nežijeme v demokracii se svobodou slova, pokud jsou nám cenzurovány názory, které se nelíbí druhým a pokud je nám vnučováno, co máme číst. Cenzurováno opět úředníky jako za komunistů, ale taky vynucenou autocenzurou a kolaborantskými neziskovkami. Nežijeme v demokracii, je-li právo jedince nebo skupiny povyšováno nad právo většiny. Nežijeme v demokracii, je-li možné odsoudit člověka bez soudu, ať už tak činí vyvolaná nenávisť na náměstích a v politice nebo zapšklost a závist, kdy stačí pro zničení osoby ukázat mnohdy anonymně prstem, jak se děje především v anglosaských zemích. Nežijeme v demokracii, pokud je právo ilegálního narušitele hranic povyšováno nad práva původních obyvatel. Nežijeme v demokracii, jsou-li vraždy, násilí a teror na domácím obyvatelstvu páchané přistěhovalci neustále omlouvány jako něco zcela výjimečného. Nežijeme v demokracii, když omezujeme vlastní křesťanské zvyky kvůli těm, kteří ve svých zemích křesťany pronásledují. Nežijeme v demokracii, když se o Vánocích musíme procházet mezi betonovými kvádry. V takovém případě nás na konci cesty čeká zase jenom válka a zmar.

Radomír Dolanský